

projekt opgaver, og Venstre håber, at Folketinget i forbindelse med behandling af dette forslag kan få en positiv dialog med udviklingsministeren om den problemstilling, så vi kan få løst problemet til alles tilfredshed.

Venstre er af den opfattelse, at danske skatte kroner, der anvendes til bistandsprojekter, i så stor udstrækning som overhovedet muligt skal komme danske virksomheder og dansk know-how til gode. Dette gælder også, når der er tale om rådgivende ingeniørprojekter, hvor danske ingeniører jo er kendte og velansete på verdensplan. Vi kan ikke se nogen grund til, at norske eller hollandske firmaer skal have glæde af danske skatte kroner, når vi selv besidder den nødvendige knowhow og ressourcer til at udføre opgaverne.

Hvis denne udvikling fortsætter, vil det rent nationaløkonomisk betyde, at returprocenten bliver mindre. I første omgang går de rådgivende ingeniører glip af kontrakter, men i anden omgang vil det betyde, at dansk erhvervsliv mister leverancer og et vigtigt fodfæste på fremmede markeder, hvilket jo er et vigtigt element i hele bistandspolitikken.

Vi er ikke et sekund i tvivl om, at såfremt ministeren fortsætter med at kræve international licitation af udviklingsprojekter, vil det få helt uoverskuelige konsekvenser for den danske ingeniørverden og for den knowhow og ekspertise, vi gennem mange år har opbygget og er verdenskendte for. Det betyder, at dansk udviklingsbistand fremover primært vil bestå af penge og sekundært af dansk viden og teknologi. Det vil være til stor ugunst for danske virksomheder, og det stemmer heller ikke overens med Danidas strategi for kompetenceopbygning i Danmark og modtagerlandene.

Selvfølgelig skal det offentlige altid satse på at få offentlige opgaver løst bedst muligt og billigst muligt. Men i denne sammenhæng bliver regeringen nødt til at holde sig for øje, at det danske omkostningsniveau ofte er langt højere, end det er i de lande, vi normalt konkurrerer med. Der er vel at mærke tale om omkostninger, som de pågældende firmaer ikke selv er herre over, og her tænker jeg naturligvis først og fremmest på løn- og skatteniveauet. Dette tillader jeg mig at sige uagtet ministerens kommentarer om Verdensbankprojekterne tidligere.

Til slut skal jeg understrege, at jeg håber, vi med dette forslag kan opnå en ændring af den helt uholdbare linje, ministeren har lagt for dagen.

Kai Dige Bach (KF):

Da vor ordfører, fru Pernille Sams, ikke kan være til stede, skal jeg holde den konservative gruppes ordførertale i denne anledning.

Dette forslag burde være overflødig. Det burde ikke være nødvendigt at pålægge en regering at holde op med helt ensidigt at forære danske ulandsopgaver og dermed danske arbejdspladser væk. Det burde ikke være nødvendigt at pålægge regeringen ikke at behandle vore hjemlige virksomheder dårligere, end konkurrerende lande behandler deres virksomheder, men sådan er det desværre blevet.

Allerede sidste år sendte udviklingsministeren de første bilaterale udviklingsprojekter i internationalt udbud på trods af, at den slags opgaver er undtaget fra EU's udbudskrav, og på trods af, at ingen konkurrerende lande udbyder deres opgaver internationalt. Nu har ministeren besluttet at lade de næste 15 opgaver udbyde internationalt til en samlet pris på 150-200 mio. kr. Den slags opgaver er undtaget fra konkurrence i andre lande. De forbeholdes det nationale erhvervsliv, dvs. rådgivere og underleverandører, og det betyder, at der er mange hundrede danske arbejdspladser på spil.

Overordnet set er det et udmærket princip at forlange udbud, så man kan være sikker på at få mest muligt for pengene. Problemet her er imidlertid, at der er tale om et ensidigt dansk udbud. De danske virksomheder får ikke mulighed for at byde på udenlandske opgaver, men udenlandske firmaer får tilbudt vore opgaver. Regeringen har ikke gjort det fjerneste for at sikre danske virksomheder adgang til andre landes bistandsprojekter, og nettoresultatet kan derfor ikke undgå at blive et tab af danske arbejdspladser.

Hvis det var sådan, at danske rådgivere var for dårlige og ikke var konkurrencedygtige, kunne det overvejes at gå sådanne veje. Men dette er langtfra tilfældet. Ved opgaver, hvor der er fri konkurrence, har danske ingeniørfirmaer gang på gang bevist, at de er konkurrencedygtige og førende, når pris og kvalitet sammenlignes, og de har vundet store internationale opgaver. Her er der imidlertid ikke mulighed for noget sådant. Regeringen inviterer de andre lande til at få glæde af vor i forvejen meget store bistandspulje uden at sikre vore virksomheder tilsvarende muligheder.

Udviklingsministeren har antydnet, at der skulle være tale om prisaftaler mellem danske leverandører, som skulle sætte den hjemlige